

Nr 185.

Av herr **Persson m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition angående pensioner och understöd åt vissa i statens tjänst anställda personer m. fl.*

I proposition nr 119 till innevarande riksdag föreslår Kungl. Maj:t att föreståndaren för lantmannaskolan i Dala, Nils Larsson, tilldelas en årlig pension av 3,000 kronor.

Lantbruksstyrelsen har för sin del ansett sig kunna tillstyrka en pension av 5,000 kronor. Från lantbruksstyrelsens sida har därvid uttryckligen hänvisats till att 1929 års riksdag beviljat framlidne lantbruksföreståndaren P. J. Rösiö en pension av 5,000 kronor och att denne bedrivit en likartad verksamhet.

Propositionen ansluter emellertid till ett uttalande av statskontoret, vari det lägre beloppet föreslagits. Härvid är emellertid att märka, att statskontoret uttryckligen anger, att det från dess sida icke så mycket är fråga om ett ställningstagande till beloppets skälighet i och för sig. Statskontoret hänvisar nämligen till sin principiellt intagna ståndpunkt tidigare i liknande fall, att största försiktighet från statsmakternas sida bör iakttagas vid beviljande av sådana pensioner. Att statskontoret icke emotsatt sig pensionen innebär sålunda en eftergift med hänsyn till i detta fall särskilt föreliggande omständigheter. Även statskontoret erinrar därvid om beslutet i fråga om P. J. Rösiö, men anser skäl föreligga för ett lägre belopp än som då beslöts. Härtill förtjänar att anmärkas, att statskontoret även i fråga om Rösiö ansåg föreslagna och beslutade belopp väl högt, men att riksdagen då trots detta beviljade pensionen.

Såsom av lantbruksstyrelsen anförts har Nils Larsson i Dala »under omkring 30 år bedrivit en av staten understödd och allmänt uppskattad undervisningsverksamhet på jordbrukets område. Vid sidan härav har han bedrivit en synnerligen omfattande föredragsverksamhet och därigenom gjort sig känd över hela landet såsom en föredragshållare, vilken icke blott meddelat åhörarna nyttiga lärdomar utan även förmått verka väckande och livgivande för jordbrukets utveckling i olika avseenden.

Larsson är med anledning av sjuklighet tvingad att draga sig tillbaka och upphöra med sin verksamhet, trots att han ännu ej uppnått högre ålder än 62 år.

Med anledning härav synes det lantbruksstyrelsen, att staten såsom en erkänsla åt Larsson för hans långa, betydelsefulla och allmänt erkända

arbete till det svenska jordbrukets fromma borde bereda honom en årlig pension av statsmedel under hans återstående livstid».

I fråga om beloppet av pensionen har lantbruksstyrelsen anfört att det med hänsyn till omfattningen av den av Larsson bedrivna undervisnings- och föreläsungsverksamheten synes skäligt att densamma utmätas i förhållande till den pension, som utginge till föreståndare vid statsunderstödd lantmannaskola med huvudkurs och fortsättningsskola eller lägre kurs. I anslutning härtill har pensionen beräknats till 5,000 kronor.

Det kan härvid erinras om att pension till lantbruksskoleföreståndare uppgår till ungefär 6,300 kronor.

Den av Nils Larsson bedrivna verksamheten har varit för vårt jordbruk av stort värde. Den idealitet och det uppoffrande hängivna arbete som präglat densamma synas även väl värda ett förbehållslöst erkännande från det allmännas sida. Denna uppbäres liksom även P. J. Rösiös gärning av den verkandes rika personlighet.

Att här ingå på en värderande jämförelse mellan så utpräglade individualiteter som dessa båda är svårt, för att icke säga ogörligt.

Under återopande av vad som ovan anförts föreslås,

att pensionen till lantbruksskolföreståndaren i Dala Nils Larsson skall utgå med av lantbruksstyrelsen tillstyrkt belopp 5,000 kronor.

Stockholm den 1 april 1940.

Ivar Persson.

Rud. Anderberg.

Axel Löfvander.

Lennart Bondeson.

Alfred Andersson.

Elof B. Andersson.

Gust. Elofsson.

Verner Andersson.

B. A. Nilsson.